

КНИЖКА 2

1943 — 1944

ГОДИНА XXIII

Ти наша си

Ти наша си и наша ще останешъ,
земя на нашитѣ дѣди, бащи!
Че както тѣхъ си хранила, ще хранишъ
и насъ, догдето склопимъ въ тебъ очи.

Обичаме ний роднитѣ балкани,
обичаме полята ти, земя!
Било, когато ти къмъ трудъ ни канишъ,
било, когато сме за тебъ въ война.

Откърмени отъ твоята грѣдь могъща,
ний даваме ти нашта кръвь и потъ,
но туй, което даваме — ти връщашъ
стократно на работния народъ.

И наша си, и наша ще останешъ,
земя на нашитѣ дѣди, бащи!
Че както тѣхъ си хранила, ще хранишъ
и насъ, догдето склопимъ въ тебъ очи.

АСЕНЪ КАЛОЯНОВЪ